

Нормативна база

Законодавча база діяльності лікарняних кас

Діяльність лікарняних кас в Україні базується на таких основних законодавчих актах :

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я (від 19.11.1992 року, зі змінами та доповненнями, останні – у 2004 році). В статті 18 передбачається фінансування охорони здоров'я за рахунок державного та місцевого бюджетів, фондів медичного страхування, благодійних фондів та інших джерел, що не заборонені законодавством.
2. Закон України “Про благодійництво та благодійні організації” (від 16.09.1997 року №531/97-ВР). В статті 4 цього закону одним із напрямків благодійної діяльності передбачається сприяння охороні здоров'я, участь у наданні медичної допомоги населенню, здійснення соціального догляду за хворими, інвалідами, самотніми, людьми похилого віку, які потребують соціальної підтримки. А в статті 6 однією з організаційно-правових форм передбачається членська благодійна організація.
3. Закон України “Про об'єднання громадян” (від 16.06.1992 року №2460-XII) передбачає можливість об'єднання громадян із ціллю здійснення, зокрема, оздоровчої діяльності. Вони мають право на отримання якісної медичної допомоги в випадку захворювання. Для захисту цього, спільного для багатьох, права, згідно зі статтею 3 Закону, можна об'єднатися в громадську організацію.
4. Указ Президента України від 08.08.2000 року №963/2000 “Про додаткові заходи щодо покращення медичної допомоги населенню України”. Указом доручено Кабінету Міністрів України узагальнити досвід створення лікарняних кас при лікувальних закладах за рахунок добровільних внесків підприємств, установ, організацій та окремих громадян і розглянути питання про поширення такого досвіду в установах державної та комунальної форм власності.
5. Указ Президента України “Про Концепцію розвитку охорони здоров'я населення України” від 7 грудня 2000 року. Концепція визначає участь територіальних громад у розвитку сектора додаткових можливостей шляхом фінансування додаткової медичної допомоги понад гарантований державою базовий стандарт якості загальнодоступної допомоги. Перший сектор забезпечується за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів на основі базових стандартів медичної допомоги. Другий фінансується з позабюджетних джерел: добровільного медичного страхування, коштів фондів територіальних громад, одним із яких може бути механізм лікарняних кас.
6. Рішення Конституційного Суду України по справі щодо офіційного трактування положення частини третьої статті 49 Конституції України від 29.05.2002 року №10-рп/2002. Справа №1-13/2002. Суд встановив: частина перша статті 49 закріплює право кожного громадянина на медичне страхування. Встановлення будь-яких обмежень безкоштовної медичної допомоги у вигляді гарантованого рівня чи недієздатним категоріям населення є неприйнятним. Фінансування за рахунок

розвитку позабюджетних механізмів залучення додаткових коштів (лікарняні каси, спілки, фонди) можливе при врегулюванні їх діяльності законом.

МОЗ України також підтримує діяльність лікарняних кас, що підтверджується наступними документами:

1. Наказ МОЗ України від 09.07.2003 року за №315 “Про функціонування Лікарняних кас”, де вказується на необхідності розробки методичних рекомендацій щодо створення та діяльності лікарняних кас, що було виконано з використанням механізмів діяльності благодійної організації „Лікарняна каса Житомирської області”.

2. Наказ МОЗ України від 11.08.2005 року №400 “Про взаємодію лікарняних кас, органів державної влади, органів місцевого самоврядування та закладів охорони здоров’я”, де рекомендується сприяти діяльності регіональних (обласних) лікарняних кас, створених відповідно до законів України “Про благодійництво та благодійні організації”, “Про об’єднання громадян”, основною метою діяльності яких є покращення рівня медикаментозного забезпечення та якості медичної допомоги.